

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΓΕΝΑΡΗ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 273 ΔΡΧ. 150

ΑΠΟΜΟΝΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΛΑΟ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Όλα δείχνουν ότι ο σοσιαλφασισμός χάνει και το δεύτερο απεργιακό του γύρο. Η μόνη του ελπίδα είναι να προκαλέσει αιματηρή σύγκρουση με την αστυνομία και να δώσει τη λαβή στο μαύρο μέτωπο **μέσα** στο ΠΑΣΟΚ μαζί με όλη την πολιτική πλειοψηφία της αστικής τάξης να εξεγερθεί και να απαιτήσει υποταγή της φιλοευρωπαϊκής τάσης Σημίτη. Στους ναυτεργάτες το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και η εβερτική ΝΔ απότυχαν να σύρουν την ηγεσία της ΠΝΟ σε μια αμφοταριστική και δίχως κανένα ουσιαστικό λόγο συνέχιση της απεργίας μετά την ικανοποίηση του φορολογικού, του συνταξιοδοτικού και της οργανικής σύνθεσης στην ακτοπλοΐα. Μετά την αποτυχία του αυτή το ψευτοΚΚΕ ξέσπασε πάνω στην ΠΝΟ, αλλά αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να ξεσκεπαστεί σε ένα βαθμό ο βρώμικος και προβοκατόρικος ρόλος του στη βάση των ναυτεργατών.

Στους καθηγητές το σοσιαλφασιστικό μέτωπο (ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ) και οι κολαούζοι του, το ΝΑΡ και οι Διαρρήχτες, αντιμετώπιζον πρόβλημα συνδικαλιστικού κύρους, αφού παρέσυρε τους καθηγητές στη διασπαστική, ελιτίστικη σε σχέση με τους υπόλοιπους εργαζόμενους και αντιευρωπαϊκή απεργία, μια απεργία που έκαψε τους καθηγητές για να φτιάξει “ατμόσφαιρα” για το δεύτερο γύρο των μπλόκων.

Όμως ο δεύτερος γύρος των τρακτέρ φαίνεται πως είναι μια ακόμα πιο αδύναμη επιχείρηση για το ρώσικο πραχτορείο. Η συμμορία Πατάκη-Μπούτα είναι πολύ απομονωμένη μέσα στους αγρότες, πράγμα που φανερώνεται στην ασύλληπτα χαμηλή συμμετοχή στις εκδηλώσεις που προαναγγέλιε. Η πολιτική χρεωκοπία του σοσιαλφασισμού στην περιοχή της Θεσσαλίας θα ολοκληρωθεί αν αυτός αποτύχει να έχει έστω μια “ηρωική έξοδο τιμής”

Βέβαια ολόκληρος ο εξαρτημένος “επαναστατικός” οπ- κής αγροτιάς θα έχει βρεθεί σε δύσκολη θέση ιδεολογικά, όταν

σφέρει με ευλάβεια λουλούδια στην αστυνομία. Αυτή η χειρονομία αποκαλύπτει όσο χίλιες θεωρίες τους βαθείς πολιτικούς δεσμούς του κνίτικου κινήματος με το βαθύ μηχανισμό του αστικού κράτους. Αυτό δε σημαίνει ότι η αστυνομία δε θα χτύπαγε ποτέ τους κνίτες αν αυτοί είχαν τη δύναμη να φτιάξουν μπλόκα, αλλά δείχνει τη γενική τάση του σοσιαλφασισμού να έρθει στην εξουσία σε ενότητα και όχι σε σύγκρουση με τους βαθείς μηχανισμούς του κράτους, τους οποίους ονομάζει “παιδιά του λαού”.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι αυτή τη μορφή σχέσης με την αστυνομία έχουν και οι ρωσόδουλοι σοσιαλφασίστες της Σερβίας,

ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ “ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ” Τσακίστε τους φασίστες

Η ΟΑΚΚΕ καταγγέλλει τη βάνουση επίθεση ομάδας τραμπούκων της “Χρυσής Αυγής”, που γύρω στις 12 τα μεσάνυχτα κραυγάζοντας “Εξω απ’ την Ελλάδα οι Σκοπιανοί” επιτέθηκαν με ρόπαλα κατά δύο μελών της, του Πιέρρου Γουρνά και του Γιάννη Ιωαννίδη, οι οποίοι κολλούσαν στον Πειραιά αφίσα καταγγελίας των σοσιαλφασιστικών μπλόκων. Οι σύντροφοί μας διακομίστηκαν στο Γενικό Κρατικό της Νίκαιας.

μέσα από μια σκόπιμη σύγκρουση με την αστυνομία.

πορτουνισμός που υποστηρίζει το “κίνημα” της πλούσιας θεσσαλι-

ο αρχηγός του “κινήματος” αυτού, ο τραμπούκος Μπούτας, προ-

συνέχεια στη σελ. 10

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ S-300 ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Ο ελληνικός σοβινισμός περίμενε ότι η συμφωνία με τους Ρώσους για την εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο θα σήμαινε το πέρας της ρώσικης διπλωματίας ανοιχτά με το μέτρο του. Έτσι, έχει αρχίσει να απογοητεύεται, όπως δείχνουν τοποθετήσεις ανώνυμων κύκλων της κυπριακής κυβέρνησης απέναντι στη Ρωσία. Όπως γράφει η *Ελευθεροτυπία* της 29 του Γενάρη, σύμφωνα με αυτούς τους κύκλους «κάποιες ρώσικες θέσεις είναι χειρότερες και από αυτές των αγγλοαμερικανών».

Οι έλληνες σοβινιστές στην Κύπρο δεν έχουν πάρει κανένα μάθημα από τη ρώσικη διπλωματία στο μισό αιώνα κυπριακής κρίσης. Αυτή η διπλωματία ήταν πάντα μια ζεστό και μια κρύο για την Κύπρο, και έτσι θα μείνει ως το τέλος, δηλαδή ως την καταστρο-

φή αυτού του δυστυχισμένου νησιού και της άρρωστης και δίχως ίχνος αξιοπρέπειας αστικής του τάξης.

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της *Ν. Ανατολής* και στο κεντρικό μας άρθρο με τίτλο “Οχι στη ρώσικη προστασία” ότι η Ρωσία εγκαθιστά τώρα τους S-300 επειδή, ανάμεσα στα άλλα, διαθέτει στην Τουρκία μια φιλική της κυβέρνηση, όπως αυτή του ισλαμοφασίστα Ερμπακάν.

Η ΡΩΣΙΑ ΔΕ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΑ ΧΑΛΑΣΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
Η Ρωσία δε θέλει να τα χαλάσει ολότελα με την Τουρκία, ούτε με τις ΗΠΑ, ούτε με την Ευρώπη κάνοντας αυτή την κίνηση. Η Ρωσία θα τα χαλάσει με την Τουρκία αν δεν μπορέσει αλλιώς να περάσει από τὰ Στενά σε περίοδο πολέμου. Δε θέλει μια Τουρ-

κία εχθρική, αλλά τη βολεύει μια Τουρκία ουδέτερη. Γι’ αυτό θέλει οι S-300 να τοποθετηθούν δίχως ελληνοτουρκικό πόλεμο, κάτι που θα υποχρέωνε τη Ρωσία από τώρα να πάρει θέση αποκλειστικά υπέρ της Ελλάδας και ενάντια σε Τουρκία και Δύση. Η Ρωσία παίξει στρατηγικά με τον “ορθόδοξο” ελληνικό σοβινισμό στην Ελλάδα και την Κύπρο, αλλά δε θέλει να βρεθεί οπωσδήποτε αντιμέτωπη με την Τουρκία. Αυτό φαίνεται από το ότι η Ρωσία έδωσε πριν λίγους μήνες όπλα στην Τουρκία, όχι τόσο τρομερά όσο οι S-300, αλλά καλά σύγχρονα όπλα. Φαίνεται ακόμα αυτό από το ότι δεν εμφανίζει την εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο σαν πολιτικοστρατιωτική βοήθεια στην Κύπρο, αλλά σαν μια απλή εμπορική πράξη πούλησης όπλων, και αφήνει να εννοηθεί ότι δε θα αρ-

νιόταν και στην Τουρκία τους S-300.

Αυτή η στρατηγική έχει την εξής πρακτική απαίτηση: την ώρα που η Ρωσία θα μπαίνει στην Κύπρο και στην Ελλάδα, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις θα πρέπει να είναι όσο το δυνατό καλύτερες παρά τη διείσδυση αυτή. Την ώρα δηλαδή της ρώσικης διείσδυσης και της εγκατάστασης των S-300, οι έλληνες σοβινιστές που θα ξεθαρεύουν και θα κάνουν άσχημες χειρονομίες στην Τουρκία θα πρέπει να δέχονται μπουγάλα με κρύο νερό.

Τέτοια δέχτηκε πριν λίγες μέρες ο Τσοχατζόπουλος και πρόσφατα ο Αρσένης. Αυτή τη δουλειά βέβαια δεν την αναλαμβάνει η ίδια η Ρωσία, αλλά πιο πολύ οι υπηρέτες της, δηλαδή κόμματα

συνέχεια στη σελ. 10

Καμπάνια της ΟΑΚΚΕ στη Θεσσαλία ενάντια στα μπλόκα του σοσιαλφασισμού

Μια σημαντική πολιτική εξόρμηση πραγματοποιήσε η ΟΑΚΚΕ το προηγούμενο Σάββατο στη Θεσσαλία.

Ομάδες συντρόφων μοίρασαν προκηρύξεις και κόλλησαν αφίσες στους κεντρικούς δρόμους της Λάρισας, αλλά σε μικρότερη κλίμακα και στην Καρδίτσα και στα Τρίκαλα.

Η προκήρυξη που δημοσιεύουμε παρακάτω και η αφίσα έγραφαν στον τίτλο τους: **“Όχι στα μπλόκα της ομηρίας του λαού και της καταστροφής της χώρας”** και καλούσαν το λαό της Θεσσαλίας να καταδικάσει τα μπλόκα του σοσιαλφασισμού. Μέσα από την καμπάνια αυτή χιλιάδες άνθρωποι και στις τρεις πόλεις γνώρισαν τη γραμμή της οργάνωσης πάνω στις λεγόμενες αγροτικές εξεγέρσεις και στη συντριπτική τους πλειοψηφία έδειξαν την αντίθεση

τους στα πραξικοπήματα του ψευτοΚΚΕ.

Η μέθοδος της ομηρίας του λαού που εφαρμόζει ο σοσιαλφασισμός έχει τη γενική αντίθεση του πληθυσμού των πόλεων του Θεσσαλικού Κάμπου, και αυτή είναι η βάση για την ήττα του.

Αυτό είδαμε ζωντανά μπροστά μας, όταν διασχίζαμε τους γεμάτους κόσμο κεντρικούς δρόμους της Λάρισας μοιράζοντας την προκήρυξη και στις συζητήσεις που ανοίγονταν με τους κατοίκους.

Η απομόνωση αυτή του σοσιαλφασισμού φάνηκε ακόμη πιο καθαρά τις επόμενες μέρες με την αποτυχία των πρώτων “αγροτικών συγκεντρώσεων” στην Καρδίτσα, στη Λάρισα, στα Τρίκαλα και στην Αγροτική Έκθεση στη Θεσσαλονίκη.

Το δημοκρατικό κίνημα του λαού είναι το μόνο που μπορεί να προστατεύσει τη χώρα από την ομη-

ρία του σοσιαλφασισμού. Εκεί αναπτύσσει σήμερα τη δράση της η ΟΑΚΚΕ.

Και σ’ αυτή την κατεύθυνση βρισκόταν η πολιτική της εξόρμηση στη Θεσσαλία.

Η καμπάνια αυτή συνεχίζεται με το μοίρασμα της προκήρυξης στα διόδια έξω από την Αθήνα με κέντρο τα φορτηγά, αλλά και με αφισοκόλλημα στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας και του Πειραιά.

Δημοσιεύουμε παρακάτω το κείμενο της προκήρυξης, ένα κείμενο που δείχνει με τον καλύτερο τρόπο τον αντιδραστικό χαρακτήρα των μορφών και των αιτημάτων της λεγόμενης αγροτικής εξέγερσης, αλλά και τα αντιδραστικά πολιτικά σχέδια του σοσιαλφασιστικού μπλοκ, που βρίσκεται πίσω απ’ αυτές τις “εξεγέρσεις”.

ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΠΛΟΚΑ ΤΗΣ ΟΜΗΡΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ένα είδος κινήματος που ονομάζει τον εαυτό του “αγροτική εξέγερση” έχει προαναγγείλει τον αποκλεισμό ενός μεγάλου γεωγραφικού διαμερίσματος της χώρας, όπως είναι η Θεσσαλία, και τη διακοπή των χερσαίων επικοινωνιών της χώρας στη μεγαλύτερη δυνατή κλίμακα. Αυτός ο αποκλεισμός έχει ξαναγίνει πριν από δύο μήνες και προκάλεσε την καθολική αντίθεση του ελληνικού λαού και πελώριες καταστροφές στην παραγωγή, ιδιαίτερα στη βιομηχανική παραγωγή της Θεσσαλίας. Η καταδίκη του ήταν τόσο μεγάλη, που οι εμπνευστές του υποχρεώθηκαν να τον λύσουν στις παραμονές των γιορτών του νέου χρόνου. Τώρα τον επιχειρούν ξανά.

ΛΑΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΓΩΓΗ ΓΙΑ ΛΥΤΡΑ

Οι αυθεντικές λαϊκές εξεγέρσεις έχουν πάντα μια ιδιότητα: Είναι αγαπητές στο λαό και στην πλατιά μάζα. Η βασική αιτία αυτής της αγάπης βρίσκεται στο ότι καταφέρονται ενάντια στους πιο μισητούς καταπιεστές του λαού. Όμως αυτή εδώ η “εξέγερση” έχει την ιδιομορφία να καταπιέζει το λαό και να περιλαμβάνει μέσα της -και μάλιστα σε ηγετική θέση- μια εκμεταλλεύτρια τάξη, όπως είναι η πλούσια αγροτιά. Ακόμα περιλαμβάνει τμήματα μιας κομματικής γραφειοκρατίας που με τον αποκλεισμό αποχτάει ξαφνικά μια πελώρια δύναμη: Τη δύναμη να εξουσιάζει την κίνηση των προσώπων και των εμπορευμάτων σε όλη τη χώρα, και ιδιαίτερα στις πολιορκημένες περιοχές.

Οι βιομηχανικοί εργάτες της Θεσσαλίας που έχασαν δουλειές και μεροκάματα στον πρώτο αποκλεισμό, οι φτωχοί άνθρωποι που έχασαν το δικαίωμα της μετακίνησης στη χώρα, οι μικροφασονίστες, οι φορτηγατζήδες, οι έμποροι και όλοι οι άλλοι που βασανίστηκαν είναι μια πλειοψηφία ανθρώπων που ζημιώθηκε απ’ αυτή την “εξέγερση”.

Οι οργανωτές της “εξέγερσης” απαντάνε σε τούτη την κατηγορία ως εξής: “Πραγματικά, τα-λαιπωρείστε και πονώμε κι εμείς γι’ αυτό, αλλά αυτός που φταίει είναι η κυβέρνηση που δεν ικανοποιεί τα δίκαια αιτήματά μας. Ελάτε λοιπόν μαζί μας για να υποχωρήσει η κυβέρνηση και να γλιτώσετε κι εσείς από τα βασάνια σας”.

Το ελάττωμα αυτού του επιχειρήματος βρίσκεται στη φράση “ελάτε λοιπόν μαζί μας”. Γιατί αυτό το “ελάτε” δε στηρίζεται στην πειθώ, αλλά στη βία. Δεν **πείθουν πρώτα** το λαό της Θεσσαλίας και της Ελλάδας να πάει μαζί τους, αλλά **πρώτα τον φυλακίζουν** και μετά του κάνουν μάθημα για τα αιτήματά τους και του υπόσχονται ότι θα τον αποφυλακίσουν, αν αυτά τα υιοθετήσει και τα παλέψει δίπλα τους. Δίνουν μάλιστα και ειδικές άδειες σε όσους δείχνουν “καλή διαγωγή”, έστω ανεκτική, απέναντι στη βία που ασκούν.

Αυτή είναι στάση απαγωγέων που ζητούν λύτρα για να απελευθερώσουν τα θύματα τους. Οι μοντέρνοι απαγωγείς -ιδιαίτερα οι πολιτικοί τρομοκράτες με αριστερή εμφάνιση- εξηγούν πάντα υπομονετικά στα θύματά τους το δίκιο τους, ενώ συχνά πιστεύουν και οι ίδιοι ότι εκτελούν μια επαναστατική πράξη. Στην περίπτωση πάντως των μπλόκων στην Ελλάδα οι πολιορκημένοι δεν πείστη-

σαν για το δίκιο των πολιορκητών, δε συμπαρατάχθηκαν μαζί τους και δε διαδήλωσαν ούτε μια φορά υπέρ τους. Αυτό στο βάθος οφείλεται στο ότι το περιεχόμενο των διεκδικήσεων των πολιορκητών δεν είναι καθόλου πειστικό.

ΔΕΞΙΟ ΚΙΝΗΜΑ-ΔΕΞΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Καταρχήν, μια δίκαιη εξέγερση της υπαίθρου, για να είναι πειστική, θα έπρεπε να έχει πρώτο της αίτημα, και μάλιστα σύνθημα, το αίτημα των πιο καταπιεσμένων, και οι πιο καταπιεσμένοι άνθρωποι στην ύπαιθρο είναι οι προλετάριοι της γης, που εδώ στην Ελλάδα είναι οι ξένοι εργάτες, ιδιαίτερα οι Αλβανοί. Όμως για την πρωτοφανή και κτηνώδη εκμετάλλυσή τους δεν υπάρχει λέξη στην πλατφόρμα Πατάκη. Κανένα αίτημα για αύξηση στο μηδενικό μεροκάματό τους, για την άθλια διαβίωσή τους, για τη δουλοπαροικιακή τους σχέση με τον εργοδότη, για την απουσία ασφάλειας και περιθάλψης.

Αν όμως η “εξέγερση” τολμούσε να βάλει αιτήματα για τους ξένους εργάτες γης, θα κατέρρεαν σε ένα λεπτό, αφού οι πιο πλούσιοι συμμετοχοί των μπλόκων χρησιμοποιούν κατά κόρο αυτή τη χρυσή απλήρωτη εργασία και απ’ αυτήν πλουτίζουν. Αυτό είναι το μεγάλο και το πιο κρυμμένο σκάνδαλο της “εξέγερσης”.

Το δεύτερο σκάνδαλο είναι ότι τα αιτήματα δεν κλιμακώνονται ανάλογα με την περιουσία του αγρότη, αλλά ομοιόμορφα για όλους σύμφωνα με τον όγκο της παραγωγής τους ή των πρώτων υλών που χρησιμοποιούν. Αυτό ευνοεί κατάφωρα τους πλούσιους αγρότες. Αυτοί θα κερδίσουν τα πιο πολλά από την αύξηση της επιδότησης, της αποζημίωσης, της μείωσης των συντελεστών παραγωγής (πετρέλαιο, ρεύμα κ.λπ.) και της φορολογίας, κυρίως όμως αυτοί θα επωφεληθούν από τη μείωση των χρεών, αφού αυτοί, σαν σύγχρονοι αστοί μπιζνεσμαν, έχουν “ξανοιχτεί” πιο πολύ και έχουν τα πιο πολλά χρέη.

Να λοιπόν που όσοι έχουν την πιο πολλή γη, τα πιο αποδοτικά μηχανήματα και την πιο εύκολη πρόσβαση στην πίστη, δηλαδή το πιο χαμηλό κόστος παραγωγής, που είναι και οι ίδιοι που έχουν τις πιο πολλές δυνατότητες για κομπίνες και κλεψιές με τις επιδοτήσεις της ΕΟΚ, δηλαδή οι πλούσιοι αγρότες, θα είναι εκείνοι που θα πάρουν τη μερίδα του λέοντος, αν τα αιτήματα ικανοποιηθούν. Εκείνοι δηλαδή που στις καλές χρονιές πλουτίζουν δίχως να δίνουν δεκάρα τσακιστή σε κανέναν απαιτούν πάλι και στις κακές χρονιές να μη δίνουν τίποτα από τα συσσωρευμένα, αλλά πάλι να κερδίζουν σε βάρος όλης της κοινωνίας.

Μια αυθεντική λαϊκή αγροτική εξέγερση θα απαιτούσε κρατική βοήθεια μόνο για τους κατεστραμμένους και πιο φτωχούς αγρότες, και μόνο σ’ αυτούς και ούτε δραχμή στους μπιζνεσμαν. Αυτοί ας τα βρουν μόνοι τους με το κράτος, αφού αποτελούν οι ίδιοι μέρος του κράτους.

Το τρίτο σκάνδαλο είναι ότι οι οργανωτές του αποκλεισμού κραυγάζουν υπέρ του μικρού κλήρου και του μικρού αγρότη και ζητάνε από το κράτος να φροντίζει πάντα να τους προστατεύει, ώστε να ζήσουν αιώνια από το μικρό

τους κλήρο. Έτσι εξασφαλίζουν και τη συμμετοχή και σχετικά πιο φτωχών αγροτών στα μπλόκα και εμφανίζουν ένα άγιο πρόσωπο στους πολιορκημένους. Όμως αυτή είναι μια μεγάλη δημαγωγία. Ο μικρός ατομικός κλήρος είναι καταδικασμένος να πεθάνει επειδή τα σύγχρονα μεγάλα και πολύπλοκα μηχανήματα και οι σύγχρονες μέθοδοι καλλιέργειας ασφυκτούν μέσα στο μικρό κλήρο. Η σύγχρονη γεωργία θέλει μεγάλη γη είτε μεγάλες εγκαταστάσεις, και σε κάθε περίπτωση πελώρια μέσα παραγωγής.

Η ηγεσία των πολιορκητών, για να φανεί επαναστατική, λέει ότι ο καπιταλισμός καταστρέφει το μικρό κλήρο. Η αλήθεια όμως είναι ότι και ο σοσιαλισμός καταστρέφει το μικρό κλήρο, γιατί ο μικρός κλήρος καταστρέφεται γενικά από την τεχνική πρόοδο. Γι’ αυτό κάθε προοδευτική λύση έχει πάντα ένα συστατικό: Να ενωθούν η παραγωγή, δηλαδή να ενωθούν οι μικροί κλήροι και οι μικροκαλλιεργητές όσο πιο πολύ προωθημένα μπορούν και να ενώσουν γη, μη-χανήματα και κεφάλαιο. Είτε σοσιαλισμός είτε καπιταλισμός, αυτή είναι η μόνη λύση για τους μικρομεσαίους αγρότες.

Αυτοί που ζητάνε από το κράτος να ζήσει με επιδοτήσεις το μικρό νοικοκυριό, ζητάνε στο βάθος απ’ όλη την κοινωνία, οποιαδήποτε κοινωνία ή οποιοδήποτε ξένο κράτος και οποιαδήποτε ΕΟΚ να χρηματοδοτήσει κάτι που είναι προορισμένο να πεθάνει. Γι’ αυτό η θεωρία της επανάστασης, δηλαδή ο μαρξισμός, κατέτασε πάντα τους οπαδούς της διαιώνισης του μικρού κλήρου στους αντιδραστικούς μικροαστούς και αντισημίτες. Αυτοί οι τελευταίοι γίνονται στο σύγχρονο κόσμο η κοινωνική βάση του φασισμού και του ναζισμού.

Ένα αυθεντικό λαϊκό κίνημα θα απαιτούσε κρατική βοήθεια για το μικρό χτυπημένο αγρότη για να επιβιώσει αυτός και η οικογένειά του σαν πρόσωπο, αλλά θα έδενε την κρατική βοήθεια με συγκεκριμένα μέτρα και υποχρέωση των αγροτών για το δυνάμωμα της συνεταιριστικοποίησης.

Αλλά για την ενίσχυση της συνεταιριστικοποίησης, που είναι το πιο καίριο αίτημα κάθε προοδευτικού αγροτικού κινήματος, δεν υπάρχει ούτε μια λέξη στην πλατφόρμα Πατάκη. Κυρίως όμως δεν υπάρχει ούτε ίχνος καταγγελίας ενάντια στους καταστροφείς κάθε συνεταιριστικής ιδέας, που είναι κυρίως οι κομματικοί γραφειοκράτες και οι πλούσιοι αγρότες των Κοινοτήτων και των Συνεταιρισμών, οι οποίοι έκαναν τις τεράστιες απάτες με τις επιδοτήσεις, διέβρωσαν από τα μέσα και λεηλάτησαν προσωπικά και κομματικά τους συνεταιρισμούς.

Πολλές από αυτές τις απάτες, ιδιαίτερα ενάντια στις επιδοτήσεις της ΕΟΚ, έγιναν στο όνομα του αντιιμπεριαλισμού, ενώ αποτελούν μόνο απάτη σε βάρος του ελληνικού λαού και της τιμής του και απάτη σε βάρος των λαών όλης της Ευρώπης. Να λοιπόν γιατί τα αιτήματα της “εξέγερσης” των μπλόκων είναι τόσο λίγο πειστικά όσο και η βία τους.

ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΟΠΛΑ

Η αστική τάξη της χώρας, ποτισμένη (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) μέχρι το μεδούλι από το σοβινισμό και την ξενοδουλεία, προχωρεί ακάθεκτη στο βάραθρο που την οδηγεί η ρωσόφιλη πολιτική της παρασέρνοντας στο διάβα της έναν ολόκληρο λαό. Στη βάση του αντιτουρκισμού της όλα επιτρέπονται, ακόμη και η αλλαγή διεθνούς προσανατολισμού της χώρας.

Αφορμή για τις παραπάνω σκέψεις μας έδωσε ένα ολοσέλιδο άρθρο στην *Ελευθεροτυπία* (29 Δεκέμβρη 1996) του ευρωβουλευτή της ΝΔ και πρώην προέδρου του ΣΕΒ Στέλιου Αργυρού, στο οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ καλεί, με έμμεσο βέβαια τρόπο, στην προμήθεια όπλων από τη Ρωσία και "διευκολύνσεων" προς τη Ρωσία. Τίτλος του άρθρου (και παράλληλα βασικό του επιχείρημα) "Φθινή και ποιοτική άμυνα".

Ας δούμε μερικά από τα "επιχειρήματα" και τις θέσεις του: «Στη σημερινή διεθνή πραγματικότητα, που χαρακτηρίζεται από την κατάρρευση του διπολισμού, είναι φανερό ότι η αμυντική

ική ικανότητα μιας χώρας ενισχύεται αποφασιστικά μέσω μιας πολυμορφης συμμετοχής της σε διεθνείς οικονομικούς, αμυντικούς και πολιτικούς θεσμούς και όχι σε μια και μόνο στρατιωτική συμμαχία (σε: η υπογράμμιση δική μας - δεν είναι φανερό εδώ ότι υποτιμά το ρόλο του ΝΑΤΟ και καλεί σε παραγκώνισή του);... Η θεσμική ένταξη θα έπρεπε να αποτελεί πρωταρχικό στόχο της εξωτερικής μας πολιτικής, με κύρια στοιχεία τα ακόλουθα: (...) την επιδίωξη διμερών και πολυμερών συμμαχιών πολιτικής και στρατιωτικής αλληλεγγύης μέσα και έξω από την Ε.Ε. Αυτό συνεπάγεται την παροχή διευκολύνσεων και υπηρεσιών που η Ελλάδα μπορεί να προσφέρει» (σε: Πρόκειται για τη γνωστή στους αναγνώστες μας από παλιότερα άρθρα μας πρόταση στελεχών του ΕΛΙΑΜΕΠ όπως ο Βερέμης κι ο Βαληνάκης να δοθούν βάσεις και λιμενικές διευκολύνσεις για το ρώσικο πολεμικό στόλο στα ελληνικά νησιά του Αιγαίου).

Το πρόσφατα εξαγγελμένο εξοπλιστικό πρόγραμμα της κυβέρνη-

σης το χτυπάει όχι σαν τέτοιο ή σαν τροχοπέδη στην αναγκαία (για αστό τουλάχιστον) σύγκλιση, αλλά σαν μονομερώς εξαρτώμενο από τις ΗΠΑ: «Το εξοπλιστικό πρόγραμμα που εξαγγέλθηκε, και αν ακόμα ενισχύσει την αποτρεπτική μας ικανότητα στο στρατιωτικό επίπεδο, δεν είναι συντονισμένο με τους γενικότερους στόχους της αμυντικής πολιτικής, γεγονός που μπορεί να περιορίσει δραστικά την αποτελεσματικότητά της. Δύο κρίσιμα δεδομένα του προγράμματος εξοπλισμών ενισχύουν την εκτίμηση αυτή: Πρώτον, η μεγάλη εξάρτηση που προβλέπεται από τις ΗΠΑ, η οποία όχι μόνο δεν προωθεί την ενσωμάτωση της Ελλάδας στην ΕΕ, αλλά δεν εξασφαλίζει και το μέγιστο δυνατό βαθμό ασφαλείας, καθώς παραβλέπονται τόσο οι ιδιαίτερες σχέσεις των ΗΠΑ με την Τουρκία, αλλά και η πιθανή οικονομική και πολιτική αντιπαλότητα ΗΠΑ-ΕΕ, ειδικότερα στην περιοχή των Βαλκανίων. Δεύτερο, το ύψος των δαπανών που προβλέπει το πρόγραμμα αναμφισβήτητα δυσχεραίνει την ή-

δη δύσκολη οικονομική κατάσταση και απομακρύνει την πιθανότητα έγκαιρης συμμετοχής της Ελλάδας στη Νομισματική Ένωση».

Αυτό προβλέπεται να είναι και το βασικό επιχείρημα των ρωσόδουλων το επόμενο διάστημα: Αγοράστε φτηνά και ποιοτικά όπλα από τη Ρωσία, ώστε και να αντιμετωπιστεί η τουρκική απειλή και να πετύχουμε τους στόχους του Μάαστριχτ!

Ο Αργυρός λέει: Στην ποσοτική υπεροχή της Τουρκίας σε εξοπλισμούς απαντήστε με φτηνούς και ποιοτικούς εξοπλισμούς: «Το εξαγγελθέν εξοπλιστικό πρόγραμμα προκρίνει την ποσοτική ισοροπία μέσω στρατιωτικών δαπανών ανάλογων με αυτές που πραγματοποιεί η Τουρκία... Η Ελλάδα δεν μπορεί να ασκήσει πίεση στην Τουρκία μέσω του ποσοτικού ανταγωνισμού, διότι η Τουρκία ούτως ή άλλως εξοπλίζεται πολλαπλάσια... Αν επιλεγεί η οδός της ποιοτικής ανταπόκρισης στους εξοπλισμούς και της αναβάθμισης του ανθρώπινου δυναμικού στα συγκεκριμένα πεδία που εντοπί-

ζεται η τουρκική επιθετικότητα, τότε θα μπορούσαμε να ενισχύσουμε την αποτρεπτική ικανότητα των ενόπλων δυνάμεων με πολύ χαμηλότερο κόστος, καθώς δεν θα είμαστε υποχρεωμένοι να παρακολουθούμε τα μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα της Τουρκίας».

Και η κατάληξή του: «Το εξοπλιστικό πρόγραμμα πρέπει να αναθεωρηθεί και η αμυντική μας πολιτική να διευρύνει τη στόχευσή της. Η αποτρεπτική ικανότητα των ενόπλων δυνάμεών μας μπορεί να ενισχυθεί με χαμηλότερο κόστος, αν απομακρυνθούμε από παρωχημένα δόγματα και αν αντιμετωπισθεί ως ένα σημαντικό, αλλά όχι μοναδικό στοιχείο μιας πολυδιάστατης αμυντικής πολιτικής που θα ενισχύσει αποφασιστικά τη διεθνή θέση της χώρας».

Μήπως οι "αθώες" φρασούλες περί "παρωχημένων δογμάτων" και "πολυδιάστατης αμυντικής πολιτικής" σας θυμίζουν το μακαρίτη Παπανδρέου;

ΟΙ S-300 ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ "ΑΓΟΡΑΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ" ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Είχαμε γράψει πως η απόφαση για την αγορά από την Κύπρο των ρώσικων πυραύλων S-300 ανοίγει το πράσινο φως για την αγορά ρώσικων όπλων από την Ελλάδα. Αυτός πιθανά είναι και ο κύριος στόχος του σοσιαλμπεριαλισμού.

Για μια τέτοια κίνηση είναι απαραίτητη η εξασφάλιση μιας "ρώσικης ειρήνης", μιας προσωρινής ύφεσης ανάμεσα σε Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρο.

Σ' αυτά τα πλαίσια πιστεύουμε ταξίδεψαν σε Αθήνα, Άγκυρα και Λευκωσία οι απεσταλμένοι του ρώσου υπουργού Εξωτερικών Πριμακόφ, οι Βλαντιμίρ Τσιζόφ και ο βοηθός του Ορλόφ. Πρόκειται για μια διπλωματική κίνηση που μέσα από τη "διεθνοποίηση του Κυπριακού" θα δώσει τον πρώτο λόγο στο ρώσικο μπεριαλισμό για την προώθηση των δικών του θέσεων. Θέσεις που, σύμφωνα με πληροφορίες του Τύπου, βρίσκουν αντίσταση στην Κύπρο και χαρακτηρίζονται από κυπριακές πηγές σα "χειρότερες και από αυ-

τές των Αγγλοαμερικάνων" (*Ελευθεροτυπία*, 29 Γενάρη).

Παρά το γεγονός ότι δεν έχουν ανακοινωθεί αυτές οι θέσεις, δεν μπορεί να απέχουν από τη διχοτόμηση και το χτύπημα της ανεξαρτησίας της Κύπρου.

Μέσα από μια τέτοια πρακτική, αξιοποιώντας τον αντιδυτικισμό του Ερμπακάν στην Τουρκία, μπορεί ο ρώσικος μπεριαλισμός να γεμίσει την Ελλάδα με δικά του όπλα, εξασφαλίζοντας την κυριαρχία του.

Έτσι, μετά την "επίσκεψη" των απεσταλμένων του Πριμακόφ, φτάνει στην Αθήνα ρώσικη αντιπροσωπεία για συνομιλίες με τον Τσοχατζόπουλο για αγορά όπλων.

Σύμφωνα με πληροφορίες του Τύπου, θα συζητηθούν οι δυνα-

τότητες για την αγορά από την Ελλάδα μεγάλων οπλικών συστημάτων, όπως πύραυλοι S-300, ρουκετοβόλα SMERCH 300 τρίτης γενιάς, αντιαεροπορικά αντιπυραυλικά συστήματα TOR, μεταγωγικά ελικόπτερα MIL MI 26TM και μαχητικά αεροσκάφη MIG 29 τρίτης γενιάς.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως ο ρώσικος μπεριαλισμός εμφανίζεται όλο και πιο έντονα στην περιοχή θέλοντας ναβάλει και τις τρεις χώρες κάτω από τον έλεγχό του, αξιοποιώντας τις εθνικιστικές αντιπαραθέσεις και το σοβινισμό.

Το ειρηνόφιλο δημοκρατικό κίνημα στην Ελλάδα πρέπει με κάθε τρόπο να καταγγείλει και να ματαιώσει τη νέα, ρώσικη "αγορά του αιώνα".

ΒΡΑΧΟΝΗΣΙΔΕΣ Ο ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΑΚΑΘΕΚΤΟΣ

Επιβεβαίωση του άρθρου του σχετικού με τον τραμπούκικης έμπνευσης εποικισμό των βραχονησίδων αποτελεί και μια είδηση που γράφτηκε στον Τύπο (βλ. *Ελευθεροτυπία*, 16 Γενάρη) για την εγκατάσταση βιομηχανικής μονάδας-μαμούθ στην ακατοίκητη βραχονησίδα Γαυδοπούλα στα νότια της Κρήτης (λες και δεν είχε ανάγκη η ηπειρωτική χώρα με την αποβιομηχάνιση και την ανεργία των μεγάλων αστικών κέντρων να φτιαχτεί εκεί αυτή η μονάδα).

Συγκεκριμένα, μια υπό ίδρυση εταιρεία-φάντασμα (χωρίς λοιπά στοιχεία, αφού στο φάκελο που υποβλήθηκε στην αρμόδια Διεύθυνση Χωροταξίας δεν αναφέρονται ούτε το κόστος του έργου ούτε τα ονόματα των επιχειρηματιών) θέλει να φτιάξει μονάδα κατασκευής και συντήρησης εμπορευματοκιβωτίων και μεταλλικών κατασκευών. Το δημοσίευμα αναφέρει ότι έχει ζητηθεί να εκφράσουν τις απόψεις τους η νομαρχία Χανίων, η κοινότητα Γαύδου, η περιφέρεια Κρήτης και το ΓΕΕΘΑ (τι δουλειά έχει αυτό σε βιομηχανική μονάδα, αν παράλληλα δεν εμπλέκονται και ζητήματα στρατιωτικής φύσης).

Η λειτουργία της μονάδας προ-

γραμματίζεται σε 24ωρη βάση και σε όλη τη διάρκεια του έτους. Ο μέσος αριθμός των απασχολούμενων ανά 8ωρη βάρδια εκτιμάται σε 150 άτομα. Το έργο διατάσσεται σε όλη την έκταση του νησιού (συνολικό μήκος κάθε προβλήτας περίπου 3 χλμ. Ο φάκελος αναφέρει ότι στην τελική φάση θα απασχολείται εργατικό δυναμικό πάνω από 400 άτομα. Για τη στέγαση των υπαλλήλων προβλέπεται να κατασκευαστεί κτιριακό συγκρότημα, ενώ οι εργαζόμενοι θα διαμένουν στη Γαύδο.

Και εδώ βρίσκεται η αποκάλυψη: αφού οι περισσότεροι θα διαμένουν στη Γαύδο, ποιος ο λόγος για περιττά έξοδα καθημερινής μετακίνησης προσώπων και εμπορευμάτων; Γιατί δηλαδή η μονάδα δε φτιάχνεται εξαρχής στη Γαύδο, αλλά στη Γαυδοπούλα; Η απάντηση βρίσκεται στην de facto παραβίαση απομέρους της χώρας μας κάθε έννοιας Διεθνούς Δικαίου και στη δημιουργία τεχνητής έντασης με την Τουρκία, αφού μετατρέποντας μια βραχονησίδα σε νησί η Ελλάδα θα προσπαθήσει να στοιχειοθετήσει δικαίωμα υφαλοκρηπίδας σε εκατοντάδες χιλιόμετρα. Κατά τα άλλα δε διεκδικούμε τίποτα...

ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΤΗ
"ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ"

